

בבא בתרא יז

מחלוקת	דברי הכל	
שאינה עשויה לבורות		לישנא 1
רבא – אינו סומך – כמו שאחד החליט לחפור בור אז אולי גם השני יחליט	אביי – סומך – מן הסתם לא יחפור בור	שדה העשויה לבורות אינו סומך
העשויה לבורות		לישנא 2
רבא – אינו סומך - כל חפירה שהוא עושה מחליש את הקרקע של השני – ואפילו לר' יוסי הנזק לקרקע שלו מיידי/ישיר (באילן, הנזק בא רק לאחר זמן מצמיחת השורשים)	אביי – סומך – ואפילו לרבנן, רק כשיש כבר בור, אינו סומך (כמו אילן ובור)	שדה שאינה עשויה לבורות סומך

תירוץ	קושי	
הא איתמר עלה, אמר אביי ואיתימא רב יהודה: מכותל בורו שנינו=גם הראשון היה צריך להרחיק שלושה טפחים מהגבול לכותלו	תנן: לא יחפור אדם בור סמוך לבורו של חברו ; טעמא דאיכא בור, הא ליכא בור סומך. קשה לרבא ללשון 1 שבכל מקרה אומר אינו סומך	על רבא לפי לשון 1
מתני' - שבאו לחפור בבת אחת ובמקרה זה בלבד אינו סומך – כשאביי אמר סומך זה במקרה שאין בור בכלל בצד השני	ואיתמר עלה, אמר אביי ואיתימא רב יהודה: מכותל בורו שנינו – שתמיד אינו סומך – קשה לאביי שללשון 2 אמר בכל מקרה סומך	על אביי לפי לשון 2
בא בידים שאני שאלה: ודקארי לה מאי קארי לה? תשובה : בא בידים איצטריכא ליה, ס"ד אמינא: כיון דבא בידים ליבעי נמי רווחא טפי, קא משמע לן.	סלע הבא בידים - זה חופר בורו מכאן, וזה חופר בורו מכאן, זה מרחיק שלשה טפחים וסד בסיד, וזה מרחיק שלשה טפחים וסד בסיד! – אינו סומך	על אביי לפי לשון 2

